

Úřední věstník

Evropské unie

C 98

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

31. března 2012

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2012/C 98/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 89, 24.3.2012

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2012/C 98/02

Spojené věci C-191/09 P a C-200/09 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012 — Rada Evropské unie (C-191/09 P), Evropská komise (C-200/09 P) v. Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dříve Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT; Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dříve Nižnědněprovsky Tube-Rolling Plant VAT („Kasační opravné prostředky — Antidumpingové clo — Nařízení (ES) č. 954/2006 — Dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 10 písm. i), čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7, čl. 18 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 — Určení běžné hodnoty a zjištění újmy — Pojem „jediná hospodářská entita“ — Právo na obhajobu — Nedostatečné odůvodnění“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2012/C 98/03	Spojené věci C-204/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Flachglas Torgau GmbH v. Spolková republika Německo („Řízení o předběžné otázce — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/4/ES — Přístup k informacím o životním prostředí — Instituce nebo subjekty působící v zákonodárné funkci — Důvěrnost řízení u orgánů veřejné správy — Podmínka, podle níž tato důvěrnost musí být upravena v zákonem stanovených případech“) 2	2
2012/C 98/04	Věc C-17/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Brně — Česká republika) — Toshiba Corporation a další v. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže („Hospodářská soutěž — Kartel na území členského státu, který započal před přistoupením tohoto státu k Evropské unii — Mezinárodní kartel s účinky na území Unie a Evropského hospodářského prostoru — Článek 81 ES a článek 53 Dohody o EHP — Stíhání a trestání protiprávního jednání ve vztahu k období přede dnem přistoupení a po něm — Pokuty — Vymezení pravomoci a příslušnosti Komise a vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž — Uložení pokut Komisí a vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž — Zásada ne bis in idem — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 3 odst. 1 a čl. 11 odst. 6 — Důsledky přistoupení nového členského státu k Unii“)..... 3	3
2012/C 98/05	Spojené věci C-72/10 a C-77/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — trestní řízení proti Marcellu Costovi (C-72/10), Ugo Cifonemu (C-77/10) („Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Hazardní hry — Sběr sázek na sportovní události — Požadavek koncese — Důsledky, které je třeba vyvodit z porušení unijního práva při přidělování koncesí — Udělení 16 300 dodatečných koncesí — Zásada rovného zacházení a povinnost transparentnosti — Zásada právní jistoty — Ochrana držitelů dřívějších licencí — Vnitrostátní právní úprava — Minimální povinné vzdálenosti mezi místy výběru sázek — Přípustnost — Přeshraniční činnosti, které lze postavit na roveň činnostem, jež jsou předmětem koncese — Zákaz stanovený vnitrostátními právními předpisy — Přípustnost“) 4	4
2012/C 98/06	Věc C-182/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle (dříve Cour d'arbitrage) — Belgie) — Marie-Noëlle Solvay a další v. Région wallonne („Posuzování vlivů záměrů na životní prostředí — Pojem „zvláštní zákon“ — Hodnota a dosah upřesnění uvedených v Průvodci použitím Aarhuské úmluvy — Povolání záměru při neexistenci příslušného posouzení jeho vlivů na životní prostředí — Přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Rozsah práva podat opravný prostředek — Směrnice o „stanovištích“ — Plán nebo projekt, který má nepříznivý účinek na celistvost lokality — Naléhavý důvod převažujícího veřejného zájmu“) 5	5
2012/C 98/07	Věc C-360/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgie) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) v. Netlog NV („Informační společnost — Autorské právo — Internet — Poskytovatel hostingových služeb — Zpracování informací ukládaných na platformě sociální sítě dostupné na internetu — Zavedení systému filtrování těchto informací za účelem zamezení zpřístupnění souborů porušujících autorská práva — Neexistence obecné povinnosti dohledu nad ukládanými informacemi“) 6	6
2012/C 98/08	Věc C-372/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polsko) — Pak-Holdco Sp zoo v. Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu („Daně — Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Daň z kapitálu vybíraná od kapitálových společností — Povinnost členského státu zohlednit směrnice, které již nebyly v platnosti k datu přistoupení tohoto státu — Vyloučení vlastních aktiv kapitálové společnosti použitých ke zvýšení základního kapitálu, jestliže již byla zdaněna daní z kapitálu, z vyměřovacího základu daně“) 7	7

2012/C 98/09	Spojené věci C-488/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil no1 de Alicante — Španělsko) — Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA v. Proyectos Integrales de Balizamientos SL („Nařízení (ES) č. 6/2002 — Článek 19 odst. 1 — (Průmyslové) vzory Společenství — Porušení nebo hrozba porušení práv — Pojem „třetí osoba““) 8	8
2012/C 98/10	Věc C-594/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — T.G. van Laarhoven v. Staatssecretaris van Financiën („Šestá směrnice o DPH — Nárok na odpočet daně odvedené na vstupu — Omezení — Využívání zboží, které tvoří součást aktiv podniku, pro soukromou potřebu osoby povinné k dani — Daňové zacházení se soukromým využíváním zboží, které tvoří součást majetku podniku“) 8	8
2012/C 98/11	Spojené věci C-25/11: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA v. Fazenda Pública („Daně — Šestá směrnice o DPH — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Článek 17 odst. 2 a 5 a článek 19 — „Dotace“ používané na nákup zboží a služeb — Omezení nároku na odpočet daně“) 9	9
2012/C 98/12	Věc C-118/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Eon Aset Menidjmont LTD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto“ — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 168 a 176 — Nárok na odpočet — Podmínka týkající se použití zboží a služeb pro účely zdaněných plnění — Vznik nároku na odpočet — Smlouva o nájmu motorového vozidla — Smlouva o leasingu — Vozidlo používané zaměstnavatelem k bezúplatné přepravě zaměstnance mezi jeho bydlištěm a pracovištěm“) 9	9
2012/C 98/13	Věc C-134/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg — Německo) — Jürgen Blödel-Pawlik v. HanseMerkur Reiseversicherung AG („Směrnice 90/314/EHS — Souborné služby pro cesty, pobyty a zájezdy — Článek 7 — Ochrana proti riziku platební neschopnosti nebo úpadku organizátora souborných služeb — Rozsah působnosti — Platební neschopnost organizátora z důvodu podvodného použití prostředků zaplacených spotřebitelem“) 10	10
2012/C 98/14	Věc C-636/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts München I (Německo) dne 9. prosince 2011 — Karl Berger v. Freistaat Bayern 10	10
2012/C 98/15	Věc C-2/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 3. ledna 2012 — Trianon Productie BV, další účastnice řízení Revillon Chocolatier SAS 10	10
2012/C 98/16	Věc C-5/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Lleida (Španělsko) dne 3. ledna 2012 — Marc Betriu Montull v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) 11	11
2012/C 98/17	Věc C-11/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 4. ledna 2012 — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat a P. Langestraat-Troost v. Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie 12	12
2012/C 98/18	Věc C-17/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 16. ledna 2012 — TVI Televisão Independente, S.A. v. Fazenda Pública 12	12
2012/C 98/19	Věc C-18/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 16. ledna 2012 — Město Žamberk v. Finanční ředitelství v Hradci Králové 12	12

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 98/20	Věc C-20/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal administratif (Lucembursko) dne 16. ledna 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin v. Lucemburské velkovévodství	13
2012/C 98/21	Věc C-21/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. ledna 2012 Abbott Laboratories proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. listopadu 2011 ve věci T-363/10, Abbott Laboratories v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	13
2012/C 98/22	Věc C-22/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajský soud v Prešove (Slovensko) dne 17. ledna 2012 — Katarína Haasová v. Rastislav Petrík, Blanka Holingová	14
2012/C 98/23	Věc C-24/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. ledna 2012 — X BV, Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën	15
2012/C 98/24	Věc C-26/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te Leeuwarden (Nizozemsko) dne 18. ledna 2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs v. Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen	16
2012/C 98/25	Věc C-27/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 19. ledna 2012 — TBG Limited, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën ...	16
2012/C 98/26	Věc C-29/12: Žaloba podaná dne 20. ledna 2012 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	16
2012/C 98/27	Věc C-30/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Prešov (Slovensko) dne 23. ledna 2012 — Valeria Marcinová v. Pohotovosť, s.r.o.	17
2012/C 98/28	Věc C-32/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Španělsko) dne 23. ledna 2012 — Soledad Duarte Hueros v. Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.	17
2012/C 98/29	Věc C-42/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. ledna 2012 Václavem Hrbkem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. listopadu 2011 ve věci T-434/10, Václav Hrbek v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	17
2012/C 98/30	Věc C-43/12: Žaloba podaná dne 30. ledna 2012 — Evropská komise v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	18
2012/C 98/31	Věc C-47/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 31. ledna 2012 — Kronos International Inc. v. Finanzamt Leverkusen	19
2012/C 98/32	Věc C-51/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní řízení proti Xiamie Zhu a další.	19
2012/C 98/33	Věc C-52/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní řízení proti Ionovi Beregovoiovi	20
2012/C 98/34	Věc C-53/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní řízení proti Hai Feng Sun	20
2012/C 98/35	Věc C-54/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní řízení proti Liung Hong Yang	21

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2012/C 98/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 89, 24.3.2012

Dřívější publikace

Úř. věst. C 80, 17.3.2012

Úř. věst. C 73, 10.3.2012

Úř. věst. C 65, 3.3.2012

Úř. věst. C 58, 25.2.2012

Úř. věst. C 49, 18.2.2012

Úř. věst. C 39, 11.2.2012

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012 — Rada Evropské unie (C-191/09 P), Evropská komise (C-200/09 P) v. Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dříve Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT; Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dříve Nižnědněprovsky Tube-Rolling Plant VAT

(Spojené věci C-191/09 P a C-200/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravné prostředky — Antidumpingové clo — Nařízení (ES) č. 954/2006 — Dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 10 písm. i), čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7, čl. 18 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 — Určení běžné hodnoty a zjištění újmy — Pojem „jediná hospodářská entita“ — Právo na obhajobu — Nedostatečné odůvodnění“)

(2012/C 98/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a B. Driessen, jakož i G. Berrisch, Rechtsanwalt), Evropská komise (zástupci: H. van Vliet a C. Clyne, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dříve Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT; Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dříve Nižnědněprovsky Tube-Rolling Plant VAT (zástupci: P. Vander Schueren, advokát, N. Mizulin, solicitor)

Předmět věci

Kasační opravné prostředky podané proti rozsudku Soudu prvního stupně (nyní Tribunálu) (druhého senátu) vydanému dne 10. března 2009 ve věci T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) v. Rada Evropské unie, kterým byl zrušen článek 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli,

pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000 (Úř. věst. L 175, s. 4)

Výrok

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek Rady Evropské unie se zamítá.
- 2) Hlavní kasační opravný prostředek Evropské komise se zamítá.
- 3) Vedlejší kasační opravný prostředek společností Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) se zamítá.
- 4) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Flachglas Torgau GmbH v. Spolková republika Německo

(Spojené věci C-204/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/4/ES — Přístup k informacím o životním prostředí — Instituce nebo subjekty působící v zákonodárné funkci — Důvěrnost řízení u orgánů veřejné správy — Podmínka, podle níž tato důvěrnost musí být upravena v zákonem stanovených případech“)

(2012/C 98/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Flachglas Torgau GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 2 bodu 2 druhého pododstavce a čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, s. 26) — Vnitrostátní právní úprava, která nejvyšší spolkové orgány zprošťuje povinnosti poskytnout informace, pokud jednají v rámci zákonodárního procesu, a která obecně stanoví, že žádost o informace musí být odmítnuta, pokud by zveřejnění informací mělo nepříznivý vliv na důvěrnost řízení — Meze pravomoci členských států vyloučit z pojmu „orgán veřejné správy“ upraveného směrnicí 2003/4/ES instituce působící v zákonodárné funkci — Podmínky pro uplatnění odchylky související s důvěrností řízení

Výrok

- 1) Článek 2 bod 2 druhý pododstavec první věta směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že se možnost, která je na základě tohoto ustanovení poskytnuta členským státům, aby „instituce nebo subjekty působící v [...] zákonodárné funkci“ nepovažovaly za orgány veřejné správy, může vztahovat na ministerstva v rozsahu, v němž se účastní zákonodárního procesu, zejména prostřednictvím předkládání návrhů zákonů nebo stanovisek, a že tato možnost nepodléhá dodržení podmínek uvedených v čl. 2 bodu 2 druhém pododstavci druhé větě této směrnice.
- 2) Článek 2 bod 2 druhý pododstavec první věta směrnice 2003/4 musí být vykládán v tom smyslu, že možnost, kterou toto ustanovení poskytuje členským státům, aby instituce a subjekty působící v zákonodárné funkci nepovažovaly za orgány veřejné správy, již nelze uplatnit v případě, že byl dotčený zákonodárny proces ukončen.
- 3) Článek 4 odst. 2 první pododstavec písm. a) směrnice 2003/4 musí být vykládán v tom smyslu, že lze mít za to, že podmínka, kterou stanoví, podle níž důvěrnost řízení u orgánů veřejné správy musí být upravena v zákonem stanovených případech, je splněna v důsledku toho, že ve vnitrostátním právu dotčeného členského státu existuje pravidlo, které obecným způsobem stanoví, že důvěrnost řízení u orgánů veřejné správy představuje důvod pro odmítnutí přístupu k informacím o životním prostředí v držení těchto orgánů, avšak za podmínky, že vnitrostátní právo jasně určí pojem „řízení“, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.08.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Krajského soudu v Brně — Česká republika) — Toshiba Corporation a další v. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Věc C-17/10) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartel na území členského státu, který započal před přistoupením tohoto státu k Evropské unii — Mezinárodní kartel s účinky na území Unie a Evropského hospodářského prostoru — Článek 81 ES a článek 53 Dohody o EHP — Stíhání a trestání protiprávního jednání ve vztahu k období přede dnem přistoupení a po něm — Pokuty — Vymezení pravomoci a příslušnosti Komise a vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž — Uložení pokut Komisí a vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž — Zásada ne bis in idem — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 3 odst. 1 a čl. 11 odst. 6 — Důsledky přistoupení nového členského státu k Unii“)

(2012/C 98/04)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Krajský soud v Brně

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Toshiba Corporation, T&D Holding, dříve Areva T&D Holding SA, Alstom Grid SAS, dříve Areva T&D SAS, Alstom Grid AG, dříve Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Žalovaný: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Krajský soud v Brně — Výklad článku 81 ES, článku 50 Listiny základních svobod Evropské unie (Úř. věst. 2007, C 303, s. 1), nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), zejména čl. 3 odst. 1 a čl. 11 odst. 6 tohoto nařízení, jakož i bodu 51 oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž (Úř. věst. 2004, C 101, s. 43) — Kartelová dohoda na území členského státu, jejíž doba trvání započala před přistoupením tohoto členského státu k Evropské unii a skončila po této události — Uložení pokut Komisí a vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž — Pravomoc vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž uložit sankce za totéž jednání za období předcházející přistoupení — Zásada non bis in idem

Výrok

- 1) Ustanovení článku 81 ES a čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy musí být vykládána v tom smyslu, že nemohou být v řízení zahájeném po 1. květnu 2004 použita na kartelovou dohodu, jež vyvolala účinky v obdobích před 1. květnem 2004 na území členského státu, který přistoupil k Evropské unii k tomuto dni.
- 2) Pokud Evropská komise zahájí ve věci kartelové dohody řízení podle kapitoly III nařízení č. 1/2003, neztrácí tím orgán pro hospodářskou soutěž dotčeného členského státu podle čl. 11 odst. 6 nařízení č. 1/2003 ve spojení s čl. 3 odst. 1 téhož nařízení pravomoc postihovat na základě vnitrostátního práva hospodářské soutěže protisoutěžní účinky, které tato dohoda vyvolala na území uvedeného členského státu v obdobích před jeho přistoupením k Evropské unii.

Zásada *ne bis in idem* nebrání tomu, aby byly podnikům, jež se účastnily kartelové dohody, vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž dotčeného členského státu uloženy pokuty postihující účinky, které tato dohoda vyvolala na území tohoto státu v době před jeho přistoupením k Evropské unii, vzhledem k tomu, že pokuty, které byly účastníkům této dohody uloženy rozhodnutím Evropské komise přijatým před vydáním rozhodnutí uvedeného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, uvedené účinky nepostihovaly.

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione — Itálie) — trestní řízení proti Marcellu Costovi (C-72/10), Ugo Cifonemu (C-77/10)

(Spojené věci C-72/10 a C-77/10) (¹)

(„Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Hazardní hry — Sběr sázek na sportovní události — Požadavek koncese — Důsledky, které je třeba vyvodit z porušení unijního práva při přidělování koncesí — Udělení 16 300 dodatečných koncesí — Zásada rovného zacházení a povinnost transparentnosti — Zásada právní jistoty — Ochrana držitelů dřívějších licencí — Vnitrostátní právní úprava — Minimální povinné vzdálenosti mezi místy výběru sázek — Přípustnost — Přeshraniční činnosti, které lze postavit na roveň činnostem, jež jsou předmětem koncese — Zákaz stanovený vnitrostátními právními předpisy — Přípustnost“)

(2012/C 98/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního trestního řízení

Marcello Costa (C-72/10), Ugo Cifone (C-77/10)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte Suprema di Cassazione — Volný pohyb osob — Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Sběr sázek — Vnitrostátní právní předpisy, které podmiňují výkon této činnosti získání povolení a licence veřejné bezpečnosti — Ochrana přiznaná právním subjektům, které získaly povolení a licence na základě postupu, který neoprávněně vyloučil jiné subjekty v témže odvětví — Slučitelnost s články 43 ES a 49 ES

Výrok

- 1) Články 43 ES a 49 ES, jakož i zásady rovného zacházení a efektivity musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát, který v rozporu s unijním právem vyloučil jednu kategorii subjektů z přidělování koncesí na provozování hospodářské činnosti a který se snaží toto porušení zhojit tím, že v nabídkovém řízení nabídne velký počet nových koncesí, chrání obchodní pozice získané existujícími subjekty tím, že mimo jiné stanoví minimální vzdálenosti mezi zařízeními nových koncesionářů a zařízeními již existujících subjektů.
- 2) Články 43 ES a 49 ES musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby osobám spojeným se subjektem, který byl vyloučen z nabídkového řízení v rozporu s unijním právem, byly uloženy sankce za výkon organizované činnosti sběru sázek bez koncese nebo policejního povolení, a to i po novém nabídkovém řízení, jehož cílem bylo zhojení tohoto porušení unijního práva, jelikož toto nabídkové řízení a následné přidělení nových koncesí nezhojilo účinně protiprávní vyloučení uvedeného subjektu z předchozího nabídkového řízení.
- 3) Z článků 43 ES a 49 ES, ze zásady rovného zacházení, povinnosti transparentnosti, jakož i ze zásady právní jistoty vyplývá, že takové podmínky a podrobnosti nabídkového řízení, o jaké se jedná ve věcech v původních řízeních, a zejména taková ustanovení upravující zánik koncesí udělených v uvedeném nabídkovém řízení, jako jsou ustanovení uvedená v čl. 23 odst. 2 písm. a) a odstavci 3 návrhu smlouvy mezi autonomní správou státních monopolů a úspěšným uchazečem o koncesí týkající se hazardních her souvisejících s jinými událostmi než koňskými dostihy, musí být formulovány jasně, přesně a jednoznačně, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle (dříve Cour d'arbitrage) — Belgie) — Marie-Noëlle Solvay a další v. Région wallonne

(Věc C-182/10) ⁽¹⁾

(„Posuzování vlivů záměrů na životní prostředí — Pojem „zvláštní zákon“ — Hodnota a dosah upřesnění uvedených v Průvodci použitím Aarhuské úmluvy — Povolení záměru při neexistenci příslušného posouzení jeho vlivů na životní prostředí — Přístup k právní ochraně v záležitostech životního prostředí — Rozsah práva podat opravný prostředek — Směrnice o „stanovištích“ — Plán nebo projekt, který má nepříznivý účinek na celistvost lokality — Naléhavý důvod převažujícího veřejného zájmu“)

(2012/C 98/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle (dříve Cour d'arbitrage)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Marie-Noëlle Solvay, Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jean-Marie Solvay de la Hulpe, Alix Walsh, Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels south Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Grégoire Stassin, André Gilliard, Paul Fastrez, Henriette Fastrez, Gouvernement flamand, Inter-Environnement Wallonie ASBL, Nicole Laloux, François Gevers, Annabelle Denoël-Gevers, Marc Traversin, Joseph Melard, Chantal Michiels, Thierry Regout, René Canfin, Georges Lahaye, Jeanine Postelmans, Christophe Dehousse, Christine Lahaye, Jean-Marc Lesoinne, Jacques Teheux, Anne-Marie Larock, Bernadette Mestdag, Jean-François Seraffin, Françoise Mahoux, Ferdinand Wallraf, Mariel Jeanne, Agnès Fortemps, Georges Seraffin, Jeannine Melen, Groupement Cerexhe-Heuseux/Beaufays ASBL, Action et Défense de l'Environnement de la vallée de la Senne et de ses affluents ASBL, Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne, Philippe Daras, Bernard Croiselet, Bernard Page, Intercommunale du Brabant Wallon SCRL, Les amis de la Forêt de Soignes ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, La Hulpe, Notre village ASBL, André Philips, Charleroi South Air Pur ASBL, Pierre Grymonprez, Sartau SA, Philippe Grisard de la Rochette, Antoine Boxus, Pierre Deneye, Jean-Pierre Olivier, Paul Thiry, Willy Roua, Guido Durllet, Agrebois SA, Yves de la Court

Žalovaný: Région wallonne

za přítomnosti: Infrabel SA, Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX), Société wallonne des aéroports (SOWEAR), Société régionale wallonne du transport (SRWT), Société Intercommunale du Brabant wallon (IBW)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour constitutionnelle (dříve Cour d'arbitrage) — Výklad čl. 2 (bodů 2), čl. 3 (odst. 9), čl. 6 (odst. 9) a čl. 9 (odst. 2, 3 a 4) Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1) — Výklad čl. 1 (odst. 5), čl. 9 (odst. 1) a článku 10a směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248) — Výklad čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) — Pojem „orgán veřejné moci“ — Hodnota a dosah upřesnění uvedených v Průvodci použitím Aarhuské úmluvy — Vyloučení právních aktů, jako jsou povolení v oblasti územního plánování a v oblasti životního prostředí vydaná na základě nařízení regionálního zákonodárce, z působnosti Úmluvy — Slučitelnost řízení vedoucího k vydání povolení, která mohou být napadena žalobou pouze u Cour constitutionnelle a obecných soudů, s Úmluvou a právem Společenství — Povolení záměru bez náležitého posouzení jeho vlivů na životní prostředí

Výrok

- 1) Ač lze pro výklad čl. 2 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí uzavřené dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 přihlídnout k Průvodci použitím této úmluvy, tento Průvodce není právně závazný a nemá normativní obsah, který je přiznán ustanovením uvedené úmluvy.
- 2) Článek 2 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a čl. 1 odst. 5 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003, musí být vykládány v tom smyslu, že z působnosti těchto předpisů jsou vyloučeny pouze záměry, jejichž jednotlivé části byly přijaty zvláštním zákonem tak, že cíli uvedených předpisů bylo dosaženo prostřednictvím zákonodárského procesu. Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit, zda obě tyto podmínky byly dodrženy s ohledem na obsah přijatého zákona a na celý zákonodárský proces, který vedl k jeho přijetí, a zejména na přípravné akty a parlamentní debaty. V tomto ohledu zákon, který pouze „schvaluje“ předchozí správní akt a pouze uvádí naléhavé důvody obecného zájmu, ač předtím nebyl zahájen zákonodárský proces týkající se meritorní stránky věci, který by umožnil splnit uvedené podmínky, nelze považovat za zvláštní zákon ve smyslu tohoto ustanovení, a nepostačuje tedy k tomu, aby byl záměr vyloučen z působnosti této dohody a z působnosti této směrnice, ve znění jejích změn.

- 3) Článek 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 2 až 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a článek 10a směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládány v tom smyslu, že:

— pokud je záměr, na který se vztahují tato ustanovení, schválen zákonem, musí být možné, aby otázku, zda tento zákon splňuje podmínky stanovené v čl. 1 odst. 5 této směrnice, ve znění jejích změn, přezkoumal podle vnitrostátních procesních pravidel soud nebo nezávislý a nestranný orgán zřízený zákonem; a

— v případě, že by proti takovému zákonu nebylo možné podat opravný prostředek povahy a rozsahu, jež byly uvedeny výše, by příslušelo každému vnitrostátnímu soudu, kterému byla v rámci jeho pravomoci věc předložena, aby provedl přezkum popsany v předchozí odrážce a vyvodil z něj případně takové důsledky, že tento zákon nepoužije.

- 4) Článek 6 odst. 9 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a čl. 9 odst. 1 směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládány v tom smyslu, že nevyžadují, aby samo rozhodnutí obsahovalo důvody, na základě kterých příslušný orgán rozhodl o tom, že toto rozhodnutí bylo nutné. Nicméně v případě, že o to zúčastněná osoba požádá, má příslušný orgán povinnost sdělit jí důvody, na základě kterých bylo toto rozhodnutí přijato, nebo poskytnout v rámci odpovědi na předloženou žádost relevantní informace a podklady.
- 5) Článek 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje, aby vnitrostátní orgán, i když se jedná o zákonodárný orgán, schválil plán nebo projekt, aniž se ujistil, že nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality.
- 6) Článek 6 odst. 4 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že vybudování infrastruktury určené k umístění administrativního centra nemůže být v zásadě považováno za náležitý důvod převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, ve smyslu tohoto ustanovení, který by odůvodňoval provedení plánu nebo projektu, jenž má nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality.

(¹) Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgie) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) v. Netlog NV

(Věc C-360/10) (¹)

(„Informační společnost — Autorské právo — Internet — Poskytovatel hostingových služeb — Zpracování informací ukládaných na platformě sociální sítě dostupné na internetu — Zavedení systému filtrování těchto informací za účelem zamezení zpřístupnění souborů porušujících autorská práva — Neexistence obecné povinnosti dohledu nad ukládanými informacemi“)

(2012/C 98/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

Žalovaná: Netlog NV

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Výklad směrnic: — Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), — Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32), — Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355), — Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399), — Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514) — Zpracování údajů přenášených prostřednictvím internetu — Obecné a preventivní zavedení systému filtrování elektronických sdělení poskytovatelem hostingových služeb na internetu s cílem identifikovat spotřebitele, u nichž lze předpokládat, že využívají soubory porušující autorská práva a práva s nimi související — Uplatnění zásady proporcionality vnitrostátním soudem i bez návrhu — Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod — Právo na ochranu soukromého života — Svoboda vyjadřování

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady:

- 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“);
- 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti a
- 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví,

vykládané ve vzájemném spojení a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byl vnitrostátním soudem ve vztahu k poskytovateli hostingových služeb vydán příkaz zavést systém filtrování:

- informací ukládaných na jeho serverech uživateli jeho služeb;
- který se vztahuje na všechny tyto uživatele bez rozdílu;
- preventivně;
- výlučně na vlastní náklady a
- bez časového omezení,

způsobilý identifikovat počítačové soubory obsahující hudební, filmová nebo audiovizuální díla, k nimž navrhovatel údajně vlastní práva duševního vlastnictví, za účelem blokování zpřístupňování uvedených děl veřejnosti, pokud je jím porušováno autorské právo.

(¹) Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polsko) — Pak-Holdco Sp zoo v. Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Věc C-372/10) (¹)

(„Daně — Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Daň z kapitálu vybíraná od kapitálových společností — Povinnost členského státu zohlednit směrnice, které již nebyly v platnosti k datu přistoupení tohoto státu — Vyloučení vlastních aktiv kapitálové společnosti použitých ke zvýšení základního kapitálu, jestliže již byla zdaněna daní z kapitálu, z vyměřovacího základu daně“)

(2012/C 98/08)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pak-Holdco Sp zoo

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad čl. 5 odst. 3 první odrážky a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25), jakož i směrnice Rady 73/79/EHS ze dne 9. dubna 1973 (Úř. věst. L 103, s. 13) a směrnice Rady 73/80/EHS ze dne 9. dubna 1973 (Úř. věst. L 103, s. 15), kterými se mění směrnice 69/335/EHS — Daň z kapitálu vybíraná od kapitálových společností — Povinnost členského státu zohlednit směrnice, které ke dni přistoupení tohoto státu k Evropské unii již neplatily

Výrok

- 1) V případě státu, jako je Polská republika, který přistoupil k Unii dne 1. května 2004, aniž v aktu o přistoupení tohoto státu k Unii či v jiném aktu Unie existovala odchylná ustanovení, musí být čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů, ve znění směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985, vykládán v tom smyslu, že v něm stanovené povinné osvobození od daně platí pouze pro operace spadající do působnosti této směrnice v platném znění, jež byly v uvedeném státě dne 1. července 1984 osvobozeny od daně z kapitálu nebo byly podřízeny této dani ve snížené sazbě nejvýše 0,50 %.

- 2) Článek 5 odst. 3 první odrážka směrnice 69/335, který vylučuje z vyměřovacího základu daně „vlastní aktiva kapitálové společnosti použitá ke zvýšení základního kapitálu, jestliže již byla zdaněna daní z kapitálu“, musí být vykládán v tom smyslu, že se použije bez ohledu na to, zda se jedná o aktiva společnosti, jejíž základní kapitál je navyšován, nebo aktiva pocházející z jiné společnosti, která tento kapitál navyšila.

(¹) Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil nº1 de Alicante — Španělsko) — Celaya Empananza y Galdos Internacional SA v. Proyectos Integrales de Balizamientos SL

(Spojené věci C-488/10) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 6/2002 — Článek 19 odst. 1 — (Průmyslové) vzory Společenství — Porušení nebo hrozba porušení práv — Pojem „třetí osoba““)

(2012/C 98/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil nº1 de Alicante

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Celaya Empananza y Galdos Internacional SA

Žalovaná: Proyectos Integrales de Balizamientos SL

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Španělsko) — Výklad čl. 19 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, s. 1; Zvl. vyd. 07/06, s. 69) — Porušení nebo hrozba porušení práv — Pojem třetí osoby

Výrok

- 1) Článek 19 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství musí být vykládán v tom smyslu, že se ve sporu o porušení výlučného práva vyplývajícího ze zápisu (průmyslového) vzoru Společenství vztahuje právo zakázat třetím osobám užívat uvedený (průmyslový) vzor na jakoukoliv třetí osobu, která užívá (průmyslový) vzor, jenž na informovaného uživatele nepůsobí odlišným celkovým dojmem, včetně třetí osoby, která je majitelem (průmyslového) vzoru Společenství zapsaného později.
- 2) Odpověď na první otázku je nezávislá na úmyslu a jednání třetí osoby.

(¹) Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — T.G. van Laarhoven v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-594/10) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Nárok na odpočet daně odvedené na vstupu — Omezení — Využívání zboží, které tvoří součást aktiv podniku, pro soukromou potřebu osoby povinné k dani — Daňové zacházení se soukromým využíváním zboží, které tvoří součást majetku podniku“)

(2012/C 98/10)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: T.G. van Laarhoven

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad čl. 17 odst. 6 šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Vyloučení nároku na odpočet — Vnitrostátní právní úprava omezující odpočet daně pro vozidla používaná podnikatelem jak pro podnikové, tak i pro soukromé účely

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, ve spojení s čl. 11 částí A odst. 1 písm. c) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní daňové právní úpravě, která osobě povinné k dani, jejíž motorová vozidla jsou používána jak pro podnikatelské, tak i soukromé účely, umožňuje nejprve provést okamžitý a úplný odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené na vstupu, avšak která poté stanoví, co se týče používání těchto vozidel pro soukromé účely, roční zdanění, které je, pro účely stanovení základu daně z přidané hodnoty dlužné za daně zdaňovací období, založeno na metodě paušálního výpočtu nákladů na takové používání a které přiměřeně nezohledňuje skutečný rozsah tohoto používání.

(¹) Úř. věst. C 80, 12.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA v. Fazenda Pública

(Spojené věci C-25/11) ⁽¹⁾

(„Daně — Šestá směrnice o DPH — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Článek 17 odst. 2 a 5 a článek 19 — „Dotace“ používané na nákup zboží a služeb — Omezení nároku na odpočet daně“)

(2012/C 98/11)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Žalovaná: Fazenda Pública

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supremo Tribunal Administrativo — Výklad čl. 17 odst. 2 a 5 a článku 19 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Omezení nároku na odpočet daně

Výrok

Článek 17 odst. 2 a 5, jakož i článek 19 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musejí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát — pokud opravňuje smíšené osoby povinné k dani provádět odpočet daně upravený v uvedených ustanoveních podle určení veškerého zboží a služeb nebo jejich části — vypočítával odpočitatelnou částku pro oblasti činnosti, v nichž tyto osoby povinné k dani uskutečňují jen zdanitelná plnění, tak, že zahrne nezdanitelné „dotace“ do jmenovatele zlomku, jenž slouží ke stanovení odpočitatelného podílu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103, 2.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Eon Aset Menidjmont LTD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto“ — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Věc C-118/11) ⁽¹⁾

(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 168 a 176 — Nárok na odpočet — Podmínka týkající se použití zboží a služeb pro účely zdaněných plnění — Vznik nároku na odpočet — Smlouva o nájmu motorového vozidla — Smlouva o leasingu — Vozidlo používané zaměstnavatelem k bezúplatné přepravě zaměstnance mezi jeho bydlištěm a pracovištěm“)

(2012/C 98/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eon Aset Menidjmont OOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto“ — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad — Varna — Výklad článků 168, 173 a 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Omezení nároku na odpočet DPH — Vnitrostátní právní úprava, která jako nezbytnou podmínku pro uznání nároku na odpočet DPH stanoví používání zboží a služeb pro účely nezávislé ekonomické činnosti a nestanoví mechanismus úprav pro případy, kdy zboží a služby zpočátku nepatří do zdanitelných plnění, ale v pozdějším období po jejich nabytí jsou pro zdanitelná plnění používány.

Výrok

1) Článek 168 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tomto smyslu, že:

— pronajaté motorové vozidlo je považováno za vozidlo používané pro účely zdaněných plnění osoby povinné k dani tehdy, existuje-li přímá a bezprostřední souvislost mezi používáním tohoto vozidla a ekonomickou činností osoby povinné k dani, a v tom smyslu, že nárok na odpočet vzniká uplynutím období, ke kterému se vztahuje každá z plateb, a k tomuto okamžiku je třeba posuzovat existenci takové souvislosti;

— motorové vozidlo pronajaté na základě smlouvy o leasingu, které je kvalifikováno jako investiční majetek, je považováno za vozidlo používané pro účely zdaněných plnění tehdy, když osoba povinná k dani, která jedná jako taková, pořídí tento majetek a celý jej učiní součástí svého obchodního majetku, a daň z přidané hodnoty splatná na vstupu je přitom plně a bezprostředně odpočítána a jakékoliv použití uvedeného majetku pro soukromou potřebu osoby povinné k dani nebo pro potřebu jejích zaměstnanců nebo k jiným účelům než pro účely jejího podnikání, je považováno za poskytnutí služby za úplatu.

- 2) Články 168 a 176 směrnice 2006/112 nebrání vnitrostátním právním předpisům, které stanovují vyloučení nároku na odpočet u zboží a služeb určených k bezúplatným plněním nebo k jiným činnostem než k ekonomické činnosti osoby povinné k dani, za předpokladu, že zboží, které je kvalifikováno jako investiční majetek, nebylo učiněno součástí obchodního majetku.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg — Německo) — Jürgen Blödel-Pawlik v. HanseMerkur Reiseversicherung AG

(Věc C-134/11) (¹)

(„Směrnice 90/314/EHS — Souborné služby pro cesty, pobyty a zájezdy — Článek 7 — Ochrana proti riziku platební neschopnosti nebo úpadku organizátora souborných služeb — Rozsah působnosti — Platební neschopnost organizátora z důvodu podvodného použití prostředků zaplacených spotřebitelem“)

(2012/C 98/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jürgen Blödel-Pawlik

Žalovaná: HanseMerkur Reiseversicherung AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landgericht Hamburg — Výklad článku 7 směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Úř. věst. L 158, s. 59; Zvl. vyd. 13/10, s. 132) — Ochrana proti nebezpečí platební neschopnosti nebo úpadku organizátora — Platební neschopnost organizátora, která vznikla proto, že prostředky vybrané od spotřebitelů vynaložil s podvodným úmyslem k jinému účelu — Použitelnost směrnice 90/314/EHS

Výrok

Článek 7 směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy je nutno vykládat v

tom smyslu, že do jeho rozsahu působnosti spadá situace, v níž je platební neschopnost organizátora cesty způsobena jeho podvodným jednáním.

(¹) Úř. věst. C 179, 18.6.2011.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts München I (Německo) dne 9. prosince 2011 — Karl Berger v. Freistaat Bayern

(Věc C-636/11)

(2012/C 98/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht München I

Účastníci původního řízení

Žalobce: Karl Berger

Žalovaný: Freistaat Bayern

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (¹) vnitrostátní právní úpravě, na základě které je možné informovat veřejnost tak, že se uvede označení potraviny nebo krmiva a potravinářského nebo krmivářského podniku, pod jehož jménem či obchodním jménem byly potravina nebo krmivo vyrobeny nebo zpracovány nebo byly uvedeny do oběhu, pokud se do oběhu uvádí nebo byla uvedena v menším než zanedbatelném množství potravina, která je zdraví neškodná, nicméně nevhodná k lidské spotřebě a především vzbuzuje při konzumaci odpor, anebo pokud byla taková potravina z důvodu svých vlastností uváděna do oběhu sice pouze v malém množství, ale po delší dobu?
- 2) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku: Byla by odpověď otázky 1 odlišná, pokud by skutkové okolnosti případu nastaly před 1. lednem 2007, přičemž ale vnitrostátní právní úprava již byla přizpůsobena ve smyslu výše uvedeného nařízení?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 3. ledna 2012 — Trianon Productie BV, další účastnice řízení Revillon Chocolatier SAS

(Věc C-2/12)

(2012/C 98/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Trianon Productie BV

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Revillon Chocolatier SAS

Předběžné otázky

- 1) Je z hlediska důvodu pro zamítnutí zápisu resp. důvodu neplatnosti podle čl. 3 odst. 1 písm. e) bod iii) směrnice 89/104/EHS ⁽¹⁾ ve znění kodifikovaném směrnicí 2008/95 ⁽²⁾, podle něhož ochranné známky (tvořené tvarem výrobku) se nemohou skládat pouze z tvaru, který dává výrobku podstatnou hodnotu, relevantní podnět (resp. podněty) pro rozhodnutí dotčené veřejnosti o koupi?
- 2) Jedná se o „tvar, který dává výrobku podstatnou hodnotu“ ve smyslu výše uvedeného ustanovení
 - a) pouze tehdy, pokud je třeba tento tvar při srovnání s jinými hodnotami (jako např. chuti a složení potravin) považovat za nejdůležitější resp. převládající hodnotu, nebo
 - b) jedná se o takový tvar i tehdy, pokud má výrobek kromě této nejdůležitější resp. převládající hodnoty i další hodnoty, které je třeba rovněž považovat za podstatné?
- 3) Je pro zodpovězení druhé otázky relevantní názor většiny dotčené veřejnosti nebo mohou soudy rozhodnout, že již názor části dotčené veřejnosti postačuje k tomu, aby byla dotčená hodnota považována za „podstatnou“ ve smyslu výše uvedeného ustanovení?
- 4) Pokud je třeba odpovědět na třetí otázku v posledně uvedeném smyslu: Jakou podmínku je třeba stanovit pro rozsah dotčené části veřejnosti?

⁽¹⁾ První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

⁽²⁾ Úř. věst. L 299, s. 25.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social de Lleida (Španělsko) dne 3. ledna 2012 — Marc Betriu Montull v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Věc C-5/12)

(2012/C 98/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Lleida

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marc Betriu Montull

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Předběžné otázky

- 1) Brání směrnice Rady 76/207/EHS ⁽¹⁾ a směrnice Rady 96/34/ES ⁽²⁾ vnitrostátnímu zákonu, konkrétně čl. 48 odst. 4 Estatuto de los Trabajadores, který právo na mateřskou dovolenou v případě porodu po uplynutí doby šesti týdnů po porodu a s výjimkou případů nebezpečí pro zdraví matky považuje za původní a autonomní právo zaměstnaných matek a za odvozené právo zaměstnaných otců dítěte, kteří mohou čerpat uvedené pracovní volno pouze tehdy, pokud matka dítěte má rovněž postavení zaměstnankyně a rozhodne se pro možnost, aby otec čerpal určitou část této dovolené?
- 2) Brání zásada rovného zacházení, která zakazuje jakoukoli diskriminaci na základě pohlaví, vnitrostátnímu zákonu, konkrétně čl. 48 odst. 4 Estatuto de los Trabajadores, který přerušení provádění pracovní smlouvy při zachování pracovního místa, hrazené prostřednictvím sociálního zabezpečení, v případě porodu považuje za původní právo matky, a nikoli otce, a to i po uplynutí doby šesti týdnů po porodu a s výjimkou případů nebezpečí pro zdraví matky, takže pracovní volno, které má zaměstnanec, závisí na tom, zda matka dítěte má rovněž postavení zaměstnankyně?
- 3) Brání zásada rovného zacházení, která zakazuje jakoukoli diskriminaci, vnitrostátnímu zákonu, konkrétně čl. 48 odst. 4 Estatuto de los Trabajadores, který právo na přerušování provádění pracovní smlouvy při zachování pracovního místa, hrazené prostřednictvím sociálního zabezpečení, přiznává otcům, kteří mají postavení zaměstnanců, v případě osvojení dítěte jako původní právo, a naopak otcům v postavení zaměstnanců, kteří mají biologické dítě, nepřiznává právo na toto přerušování jako vlastní, autonomní a nezávislé na právu matky, nýbrž jen jako právo odvozené od práva matky?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187).

⁽²⁾ Směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996, o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 145, s. 4; Zvl. vyd. 05/02, s. 285).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 4. ledna 2012 — Maatschap L.A., D.A.B. Langestraat a P. Langestraat-Troost v. Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Věc C-11/12)

(2012/C 98/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maatschap L.A.,
D.A.B. Langestraat,
P. Langestraat-Troost

Žalovaný: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Předběžná otázka

Je nutno čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 73/2009 ⁽¹⁾ vykládat tak, že vůči zemědělcům, který požádal o podporu, se stanoví snížení nebo vyloučení plateb stejně, jako by bylo stanoveno ohledně zjištěného nedodržení podmínek vůči skutečnému porušiteli zákonů, kterému nebo od kterého byla půda převedena, kdyby žádost podal sám? Nebo toto ustanovení pouze znamená, že zjištěné porušení je nutno přičíst tomu, kdo podal žádost o podporu, při rozhodování o výši snížení nebo vyloučení je však ještě nutno zjistit, v jaké míře zemědělec sám jednal s nedbalostí, zaviněním nebo úmyslem?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 16. ledna 2012 — TVI Televisão Independente, S.A. v. Fazenda Pública

(Věc C-17/12)

(2012/C 98/18)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: TVI Televisão Independente, S.A.

Odpůrce: Fazenda Pública

Předběžné otázky

- 1) Je poplatek za vysílání reklamy, který na základě čl. 50 odst. 1 nařízení s mocí zákona vybírá odvolatelka od společností — jejichž reklamu vysílá — jakožto osoba, která pro daňové účely nahrazuje daňového poplatníka, zahrnut do základu daně ve smyslu čl. 11 části A odst. 1 písm. a) směrnice 77/388/ES ⁽¹⁾ [nyní čl. 79 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ⁽²⁾ ze dne 28. listopadu 2006], zejména proto, že představuje „protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat“ za dodání zboží nebo poskytnutí služby?
- 2) Musí být poplatek za vysílání reklamy, který vybírá odvolatelka od společností — jejichž reklamu vysílá — jakožto osoba, která pro daňové účely nahrazuje daňového poplatníka, a který zanáší do svého účetnictví jako položku vztažující se k třetím osobám, kvalifikován jako částka, kterou „osoba povinná k dani obdržela od svého kupujícího nebo zákazníka na úhradu výdajů zaplacených jménem a na účet kupujícího nebo zákazníka a které zanesla do svého účetnictví jako průběžné položky“ ve smyslu čl. 11 části A odst. 3 písm. c) směrnice 77/388/EHS [nyní čl. 79 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006]?
- 3) Musí být v důsledku toho tyto částky vybrané odvolatelkou z titulu poplatku za vysílání reklamy zahrnuty do základu pro výpočet DPH?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 16. ledna 2012 — Město Žamberk v. Finanční ředitelství v Hradci Králové

(Věc C-18/12)

(2012/C 98/19)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: Město Žamberk

Žalovaný: Finanční ředitelství v Hradci Králové

Předběžné otázky

- 1) Lze neorganizované, nesoustavné a rekreační sportovní aktivity, které je možné tímto způsobem provozovat v areálu letního koupaliště (např. rekreační plavání, rekreační provozování míčových her apod.), považovat za provozování sportu nebo tělesné výchovy ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. m) směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, má být poskytování přístupu za úplatu do takového areálu letního koupaliště, který nabízí svým návštěvníkům uvedenou možnost provozování sportovních aktivit, ovšem vedle jiných druhů zábavy či odpočinku, považováno za službu úzce související s provozováním sportu nebo s tělesnou výchovou osobám vykonávajícím sportovní nebo tělovýchovnou činnost ve smyslu uvedeného ustanovení směrnice 2006/112/ES, a tedy za službu osvobozenou, pokud ji poskytuje nezisková organizace a jsou splněny další podmínky podle této směrnice, od daně z přidané hodnoty?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunál administratif (Lucembursko) dne 16. ledna 2012 — Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-20/12)

(2012/C 98/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif

Účastníci původního řízení

Žalobci: Elodie Giersch, Benjamin Marco Stemper, Julien Taminiaux, Xavier Renaud Hodin, Joëlle Hodin

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Předběžné otázky

Jsou s ohledem na zásadu rovného zacházení v rámci práva Společenství vyjádřeny v článku 7 nařízení č. 1612/68 ⁽¹⁾ důvody vzdělávací a rozpočtové politiky uváděné lucemburským státem, tedy snaha podpořit nárůst podílu osob, které jsou držiteli vysokoškolského diplomu, který je v současné

době v mezinárodním srovnání vzhledem k počtu obyvatel Lucemburska nedostatečný, přičemž tyto důvody by byly vážně ohroženy, pokud by lucemburský stát musel poskytovat finanční podporu vysokoškolského studia všem studentům tak, aby tito mohli absolvovat své vysokoškolské studium v kterékoli zemi světa, a to bez ohledu na jejich vazbu na společnost velkovévodství, což by mělo za následek nepřiměřené zatížení rozpočtu lucemburského státu, takovými důvody ve smyslu výše citované judikatury Společenství, které jsou způsobitelné odůvodnit rozdílné zacházení, které vyplývá z požadavku pobytu, jehož splnění je pro účely přiznání podpory vysokoškolského studia vyžadováno jak od lucemburských státních příslušníků, tak státních příslušníků jiných členských států?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15).

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. ledna 2012 Abbott Laboratories proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. listopadu 2011 ve věci T-363/10, Abbott Laboratories v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-21/12 P)

(2012/C 98/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Abbott Laboratories (zástupci: R. Niebel a C. Steuer, Rechtsanwälte)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. listopadu 2011 — T-363/10;

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. června 2010 — věc R 1560/2009-1 — v části, ve které se týká přihlášky ochranné známky Společenství č. 008 448 251 RESTORE;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek podaný proti uvedenému rozhodnutí Tribunálu je odůvodněn v podstatě následovně:

- 1) Zaprvé, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá zkreslení skutečností resp. důkazních prostředků Tribunálem. Tribunál vycházel chybně z toho, že všeobecně známou skutečností je, že slovo „restore“ vykazuje bezprostřední medicínský význam. V řízení bylo nesporné pouze to, že „restore“ je nutno překládat jako „obnovit“. V tomto ale není možné rozpoznat medicínskou souvislost. V tom, že Tribunál opírá svůj názor o předložené výňatky ze slovníku, spočívá zkreslení důkazních prostředků. Z výňatků vyplývá, že „restore“ samo o sobě žádný medicínský význam nemá, nýbrž že se jedná o pojem, který je nepředvídatelný, a který může být podle kontextu chápán různými způsoby. Za skutečnost, jež je obecně známá a výjimečně tedy nemusí být prokázána, tedy tento význam nemůže být považován.
- 2) Zadruhé, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. Tribunál v rozporu s právem kvalifikoval ochrannou známku RESTORE jako čistě popisný údaj. Podmínkou použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 je, že přihlašované označení může v oblasti obchodu sloužit „k označení“ druhu, atd. výrobků. Podle judikatury Soudního dvora musí popisná podstata „zjevně“ vyplývat z přihlašovaného označení a samo slovo musí mít popisný charakter.

Sloveso „restore“ není samo o sobě schopno poskytnout žádný odkaz na druh, jakost nebo účel přihlášených výrobků. Sloveso „restore“ nabývá pouze ve vazbách s jedním nebo vícero podstatnými jmény (například „restore one's health“) popisnou funkci. Vychází-li se z toho, že z okolností vyplývá souvislost s medicínou, tak to podle judikatury Soudního dvora nestačí, protože je k tomu nezbytná modifikace obchodu ve smyslu výkladového úsilí. Chápání související s medicínou může vyplývat pouze z připojení slov jako například „health“, což ovšem v projednávaném případě právě chybí. Jak odvolacím senátem, tak i Tribunálem byla místo přihlášené ochranné známky RESTORE zkoumána ochranná známka RESTORE SOMEONE'S HEALTH.

- 3) Zatřetí, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Odvolací senát bez ohledu na příslušné právní kritérium kvalifikoval ochrannou známku RESTORE jako označení bez rozlišovací způsobilosti a protiprávně proto odmítl zápis této ochranné známky. Podle názoru účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek odvolací senát

a Tribunál odmítly vzhledem k její údajné popisné povaze jakoukoli rozlišovací způsobilost přihlašované ochranné známky RESTORE. Toto již bylo zpochybněno v argumentaci uvedené v souvislosti s druhým důvodem kasačního opravného prostředku.

Ani „podpůrně uvedené odůvodnění“ neexistence jakékoli rozlišovací způsobilosti (body 52 až 54 rozsudku) nemůže rozsudek odůvodnit. U této argumentace se jedná o tautologické opakování argumentu, že popisné ochranné známce vždy chybí rozlišovací způsobilost. Proti popisnému charakteru krom toho svědčí, že trh na medicínském výrobku žádný popis funkce neočekává, a to ani ve formě jediného slova.

- 4) Začtvrté, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá porušení čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009. Odvolací senát založil své rozhodnutí v zásadě na výňatcích ze slovníku, ke kterým neměla účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek přístup a k nimž tedy neměla možnost se vyjádřit. Tím došlo k porušení práva být vyslechnut, neboť podle judikatury Soudního dvora se rozhodnutí může opírat pouze o okolnosti, ke kterým se zúčastnění mohli vyjádřit. Podle judikatury Soudního dvora je odvolací senát ale povinen oznámit — za účelem možnosti se vyjádřit — ty skutečnosti, které shromáždil z moci úřední a na kterých hodlá založit své rozhodnutí. V této souvislosti odvolací senát opomenul v bodě, který byl pro řízení rozhodující, předložit shromážděné výňatky ze slovníků, čímž porušil právo být vyslechnut.
- 5) Zapáté, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá porušení zásady rovného zacházení. Odvolací senát v rozporu s judikaturou Soudního dvora nezohlednil existující dřívější zápisy a nezohlednil tím svoji praxi při provádění zápisů. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek si je v této souvislosti vědoma, že tato zásada je podmíněna legalitou jednání. Pouze odkaz na tuto zásadu však není dostatečný pro to, aby zásada rovného zacházení byla ponechána stranou. Naopak, muselo by být konkrétně prokázáno, proč je nutno vycházet z toho, že dřívější zápisy byly jako takové protiprávní.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajský soud v Prešove (Slovensko) dne 17. ledna 2012 — Katarína Haasová v. Rastislav Petrik, Blanka Holingová

(Věc C-22/12)

(2012/C 98/22)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Prešove

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Katarína Haasová

Žalovaní: Rastislav Petrík, Blanka Holingová

Předběžné otázky

- 1) Má se čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel ⁽¹⁾, ve spojení s čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ⁽²⁾ vykládat tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě (jakou je právní úprava vyplývající z § 4 zákona č. 381/2001 Sb. o povinném smluvním pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla a § 6 zákona č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla), podle níž odpovědnost za škodu způsobenou provozem motorového vozidla nekryje nemajetkovou újmu vyjádřenou v peněžité formě, způsobenou pozůstalým po obětech dopravní nehody způsobené provozem motorového vozidla?
- 2) V případě, že odpověď na první předběžnou otázku bude znít, že uvedená právní úprava není v rozporu s právem Společenství, mají se ustanovení § 4 odst. 1 a 2 a § 4 odst. 4 zákona č. 381/2001 Sb. o povinném smluvním pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorového vozidla a § 6 odst. 1 až 3 zákona č. 168/1999 Sb. o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla vykládat tak, že nebrání tomu, aby vnitrostátní soud v souladu s čl. 1 odst. 1 směrnice 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, ve spojení s čl. 3 odst. 1 směrnice 72/166/EHS, přiznal nárok na nemajetkovou újmu způsobenou pozůstalým po obětech dopravní nehody způsobené provozem motorového vozidla jako poškozeným i v peněžité formě?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 129, s. 33, Zvl. vyd. 06/01, s. 249.

⁽²⁾ Směrnice Rady ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 103, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. ledna 2012
— X BV, Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-24/12)

(2012/C 98/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: X BV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Lze pro účely článku 56 ES (nyní článek 63 SFEU) považovat vlastní ZZÚ za třetí stát, takže je možné odvolávat se v rámci pohybu kapitálu mezi členským státem a jeho vlastním ZZÚ na článek 56 ES?
- 2) a) Je-li odpověď na otázku 1 kladná, záleží u odpovědi na otázku, zda se pro účely čl. 57 odst. 1 ES (nyní čl. 64 odst. 1 SFEU) jedná o zvýšení v projednávané věci, kdy byla srážková daň z dividend z podílových listů vyplácených dceřinou společností usazenou v Nizozemsku její holdingové společnosti usazené na Nizozemských Antilách zvýšena k 1. lednu 2002 oproti roku 1993 ze 7,5 %, popř. z 5 % na 8,3 %, výlučně na zvýšení nizozemské srážkové daně, anebo je třeba zohlednit i skutečnost, že orgány Nizozemských Antil — v souvislosti se zvýšením nizozemské srážkové daně — osvobozují počínaje dnem 1. ledna 2002 od daně dividendy z podílových listů, které jsou vypláceny dceřinou společností se sídlem v Nizozemsku, přičemž tyto dividendy se dříve započítávaly do zisku zdanitelného sazbou 2,4 % až 3 %, popř. 5 %?
- b) Je třeba, pokud záleží i na snížení daně z dividend na Nizozemských Antilách v důsledku zavedení osvobození od daně zmíněného výše v otázce 2 a), zohlednit krom toho i prováděcí předpisy Nizozemských Antil — v projednávané věci rozhodovací praxi Nizozemských Antil —, jež možná vedly k tomu, že skutečně splatná daň z dividend, kterou vyplácela dceřiná společnost se sídlem v Nizozemsku, činila před 1. lednem 2002 — a také již v roce 1993 — podstatně méně, než 8,3 %?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Gerechtshof te Leeuwarden (Nizozemsko) dne 18. ledna
2012 — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs v.
Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor
Groningen**

(Věc C-26/12)

(2012/C 98/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Leeuwarden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor
Groningen

Předběžné otázky

- 1) Může osoba povinná k dani, která podle předpisů vnitrostátního penzijního práva založila samostatný penzijní fond k zajištění starobních důchodů svých zaměstnanců a bývalých zaměstnanců, kteří jsou účastníky tohoto fondu, podle článku 17 směrnice 77/388 ⁽¹⁾ (články 168 a 169 směrnice 2006/112 ⁽²⁾) odečíst daň, která jí byla uložena za služby, které jí byly poskytnuty v souvislosti se správou starobního důchodového zabezpečení a provozováním penzijního fondu?
- 2) Může být penzijní fond, který byl založen s cílem poskytnout osobám, které jsou jeho účastníky, starobní důchod při co nejnižších nákladech, do něhož jsou těmito účastníky fondu nebo v jejich prospěch vkládány majetek a investice, s rozdělováním dosažených zisků, považován za zvláštní investiční fond ve smyslu čl. 13 části B písm. [d]) bodu 6 směrnice 77/388 (čl. 135 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112)?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge
Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 19. ledna 2012
— TBG Limited, další účastník řízení: Staatssecretaris van
Financiën**

(Věc C-27/12)

(2012/C 98/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: TBG Limited

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Lze pro účely článku 56 ES (nyní článek 63 SFEU) považovat vlastní ZZÚ za třetí stát, takže je možné odvolávat se v rámci pohybu kapitálu mezi členským státem a jeho vlastním ZZÚ na článek 56 ES?
- 2) a) Je-li odpověď na otázku 1 kladná, záleží u odpovědi na otázku, zda se pro účely čl. 57 odst. 1 ES (nyní čl. 64 odst. 1 SFEU) jedná o zvýšení v projednávané věci, kdy byla srážková daň z dividend z podílových listů vyplácených dceřinou společností usazenou v Nizozemsku její holdingové společnosti usazené na Nizozemských Antilách zvýšena k 1. lednu 2002 oproti roku 1993 ze 7,5 %, popř. z 5 % na 8,3 %, výlučně na zvýšení nizozemské srážkové daně, anebo je třeba zohlednit i skutečnost, že orgány Nizozemských Antil — v souvislosti se zvýšením nizozemské srážkové daně — osvobozují počínaje dnem 1. ledna 2002 od daně dividendy z podílových listů, které jsou vypláceny dceřinou společností se sídlem v Nizozemsku, přičemž tyto dividendy se dříve započítávaly do zisku zdanitelného sazbou 2,4 % až 3 %, popř. 5 %?
- b) Je třeba, pokud záleží i na snížení daně z dividend na Nizozemských Antilách v důsledku zavedení osvobození od daně zmíněného výše v otázce 2 a), zohlednit krom toho i prováděcí předpisy Nizozemských Antil — v projednávané věci rozhodovací praxi Nizozemských Antil —, jež možná vedly k tomu, že skutečně splatná daň z dividend, kterou vyplácela dceřiná společnost se sídlem v Nizozemsku, činila před 1. lednem 2002 — a také již v roce 1993 — podstatně méně, než 8,3 %?

**Žaloba podaná dne 20. ledna 2012 — Evropská komise v.
Spolková republika Německo**

(Věc C-29/12)

(2012/C 98/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a M. Noll-Ehlers, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje:

- 1) Určit, že Spolková republika Německo tím, že nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2009/131/ES ze dne 16. října 2009, kterou se mění příloha VII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES o interoperabilitě železničního systému ve Společenství⁽¹⁾ nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech v plném rozsahu neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.
- 2) Uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice uplynule dne 19. července 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 273, s. 12.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Okresním soudem Prešov (Slovensko) dne 23. ledna 2012
— Valeria Marcinová v. Pohotovost', s.r.o.**

(Věc C-30/12)

(2012/C 98/27)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Prešov

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Valeria Marcinová

Žalovaná: Pohotovost', s.r.o.

Předběžná otázka

Brání články 38 a 17 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s článkem 169 Smlouvy o fungování Evropské unie uplatňování takové vnitrostátní úpravy, podle které jsou na základě dohody o srážkách ze mzdy prováděny spotřebiteli srážky ze mzdy bez soudní kontroly nepřijatelných podmínek a spotřebitel nemá přímou možnost tyto srážky zrušit?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Badajoz (Španělsko) dne 23. ledna 2012 — Soledad Duarte Hueros v. Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

(Věc C-32/12)

(2012/C 98/28)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Badajoz

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Soledad Duarte Hueros

Žalované: Autociba S.A., Automóviles Citroen España S.A.

Předběžná otázka

Může soud spotřebiteli i bez návrhu přiznat přiměřené snížení kupní ceny, jestliže se spotřebitel poté, co nedosáhl uvedení zboží do souladu se smlouvou (protože i přes jeho opakovanou žádost nebyla oprava provedena), u soudu domáhá výlučně práva na odstoupení od smlouvy a toto právo nelze přiznat, neboť rozpor se smlouvou není významný?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. ledna 2012
Václavem Hrbkem proti rozsudku Tribunálu (šestého
senátu) vydanému dne 15. listopadu 2011 ve věci
T-434/10, Václav Hrbek v. Úřad pro harmonizaci na
vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**

(Věc C-42/12 P)

(2012/C 98/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“): Václav Hrbek (zástupce: M. Sabatier, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Outdoor Group Ltd (The)

Návrhová žádání navrhovatele

— vyhovět podle článku 61 statutu Soudního dvora a článku 113 jednacího řádu kasačnímu opravnému prostředku, a v souladu s tím v plném rozsahu zrušit rozsudek Tribunálu ve věci T-434/10

— pokud to stav řízení umožňuje, vydat konečné rozhodnutí ve věci zrušením rozhodnutí námitkového oddělení OHIM ze dne 29. září 2009, kterým bylo rozhodnuto o námitce č. B 1 276 692, a rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 8. července 2010 ve věci R 1441/2009-2, a uložit žalovaným náhradu nákladů řízení, které vznikly v řízení před Tribunálem a Soudním dvorem, jakož i nákladů vzniklých v námitkovém řízení před OHIM, v souladu s článkem 122 jednacího řádu,

— podpůrně, pokud to stav řízení neumožňuje, vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí v souladu se závaznými požadavky stanovenými Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel uvádí, že napadený rozsudek je stížen vadami spočívajícími v nesprávném výkladu a nesprávném použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (dále jen „NOZS“) ⁽¹⁾ ve znění pozdějších změn (nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 ⁽²⁾, které vstoupilo v platnost dne 13. dubna 2009).

Navrhovatel Tribunálu vytýká, že nepřezkoumal sporné ochranné známky na základě kritérií „celkového posouzení“ nebo „celkového dojmu“.

Tribunál neuplatnil výše uvedenou zásadu, neboť své posouzení založil výhradně na tom, že obě ochranné známky vykazují prvek „ALPINE“. Omezil se na konstatování toho, že obě porovnávané ochranné známky jsou podobné, jelikož obě obsahují slovní prvek „ALPINE“, přičemž nepřezkoumal označení jako celek, a ani **nevysvětlil**, proč druhé slovo a obrazové prvky jako celek nestačí k vyloučení nebezpečí záměny.

Navrhovatel Tribunálu vytýká, že v napadeném rozsudku jednak nezohlednil některé velmi důležité a relevantní faktory, a jednak správně neuplatnil některá velmi významná kritéria, zejména nedostatek rozlišovací způsobilosti a popisnou povahu slovního prvku „ALPINE“.

Tribunál ve svých závěrech nevycházel z významu výrazu „alpine“ ve všech jazycích Evropské unie. Tribunál se kromě toho dopustil omylu, když nevyvodil správné právní důsledky ze svých vlastních zjištění týkajících se jednoznačného významu výrazu „alpine“ a nevyvodil jasný závěr ohledně nedostatku rozlišovací způsobilosti a popisné povahy slova „alpine“, přičemž se domníval, že uvedená nízká rozlišovací způsobilost nebo popisná povaha prvku „alpine“ nemůže zabránit vzniku pravděpodobnosti záměny. Tribunál rozhodl, že „ALPINE“ je dominantním prvkem obou označení, přičemž nezohlednil nedostatek, anebo alespoň velmi nízkou úroveň rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky ALPINE. Odůvodnění napadeného rozsudku je stíženo rozporností, která Tribunál přivedla k nesprávnému rozhodnutí, že sporné ochranné známky jsou si pojmově podobné, aniž by zohlednil nedostatek, anebo alespoň nízkou úroveň rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky ALPINE. Pojmové srovnání slovního prvku „ALPINE“ je irelevantní z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti.

Navrhovatel Tribunálu vytýká, že se v napadeném rozsudku dopustil omylu, když nevyvodil správné právní důsledky ze svých vlastních zjištění týkajících se stupně pozornosti relevantní veřejnosti.

Tribunál nemohl, aniž by si protiřečil, zastávat názor, že pokud jde o lyžařské oblečení, lyžařskou obuv, pokrývky hlavy, jakož i batohy a ruksaky, tato část relevantní veřejnosti je složena z dobře informovaných a zvláště pozorných spotřebitelů, a potvrdit, že ochranné známky a zboží jsou si podobné.

Navrhovatel vytýká, že napadený rozsudek je stížen vadami spočívajícími ve zkrácení skutkového stavu a porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o srovnání výrobků.

Tribunál se domníval, že navrhovatel nepředložil konkrétní argumenty, které by mohly zpochybnit závěry odvolacího senátu. Pokud jde o posouzení stupně podobnosti dotčeného zboží a služeb, nelze zohledňovat skutečnosti, které nejsou prokázány nebo všeobecně známy. Důkazní břemeno spočívající v prokázání toho, že zboží a služby jsou si podobné, nese navrhovatel v námitkovém řízení, a nikoli majitel přihlašované ochranné známky. Tribunál je povinen uvést právní základ svého rozhodnutí a musí ho odůvodnit. Tribunál neprokázal, že dotčené zboží je stejné, podobné nebo doplňující se na trhu, ale omezil se pouze na tvrzení, které nepodložil důvody a ani neuvedl příklady na podporu své domněnky.

⁽¹⁾ (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

⁽²⁾ (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. ledna 2012 — Evropská komise v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-43/12)

(2012/C 98/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. van Rijn a R. Troosters, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/82/EU ze dne 25. října 2011 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu ⁽¹⁾;

— určit, že účinky směrnice 2011/82/EU jsou považovány za zachované;

— uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tímto návrhem byla podána žaloba na neplatnost směřující proti směrnici 2011/82/EU. Komise zpochybňuje zvolený právní základ. Tvrdí, že čl. 87 odst. 2 SFEU není vhodným právním základem, jelikož směrnice má zavést mechanismus výměny informací mezi členskými státy, pokrývající dopravní přestupky správní i trestní povahy. Článek 87 se přitom týká pouze policejní spolupráce mezi příslušnými orgány v oblasti předcházení *trestným činům*, jejich odhalování a objasňování. Dle názoru Komise je vhodným právním základem čl. 91 odst. 1 SFEU. Cílem směrnice je totiž zlepšení bezpečnosti silničního provozu, která je jednou z oblastí společné dopravní politiky, výslovně stanovenou tímto ustanovením [písmeno c)].

(¹) Úř. věst. L 288, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Finanzgericht Köln (Německo) dne 31. ledna 2012 —
Kronos International Inc. v. Finanzamt Leverkusen**

(Věc C-47/12)

(2012/C 98/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kronos International Inc.

Žalovaný: Finanzamt Leverkusen

Předběžné otázky

1) Podléhá vyloučení započtení korporační daně v důsledku toho, že byly od daně osvobozeny dividendy vyplácené kapitálovými společnostmi ve třetím státu německým kapitálovým společností, pro které vnitrostátní právní předpisy stanoví pouze podmínku, aby kapitálová společnost přijímající dividendy měla alespoň 10 % podíl na vyplácející kapitálové společnosti, pouze svobodě usazování ve smyslu článku 49 ve spojení s článkem 54 SFEU nebo rovněž volnému pohybu kapitálu ve smyslu článků 63 až 65 SFEU, pokud skutečný podíl kapitálové společnosti, která obdrží dividendy, činí 100 %?

2) Je třeba chápat ustanovení o svobodě usazování (nyní článek 49 SFEU) a popřípadě i o volném pohybu kapitálu (do roku

1993 článek 67 Smlouvy o EHS/Smlouvy o ES, nyní články 63 až 65 SFEU) v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, podle které je při osvobození dividend zahraničních dceřiných společností od daně vyloučeno započtení a vyplácení korporační daně z těchto výplat dividend i v případě, kdy má mateřská společnost ztráty, pokud je pro vyplácení ze strany tuzemských dceřiných společností stanovena úleva prostřednictvím započtení korporační daně?

3) Je třeba chápat ustanovení o svobodě usazování (nyní článek 49 SFEU) a popřípadě i o volném pohybu kapitálu (do roku 1993 článek 67 Smlouvy o EHS/Smlouvy o ES, nyní články 63 až 65 SFEU) v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, která vylučuje započtení a vyplácení korporační daně na dividendy (pra)vnukovských společností, které byly v zemi dceřiné společnosti osvobozeny od daně a které byly (dále) vypláceny tuzemské mateřské společnosti a v Německu rovněž osvobozeny od daně, avšak u čistě tuzemských forem umožňuje případně ohledně započtení korporační daně na dividendy vnukovské společnosti u dceřiné společnosti a započtení korporační daně na dividendy dceřiné společnosti u mateřské společnosti vrácení daně, pokud má tato společnost ztráty?

4) Pro případ, že je třeba použít rovněž právní úpravu o volném pohybu kapitálu, vyvstává — v závislosti na odpovědi na druhou otázku — další otázka ohledně kanadských dividend:

Je třeba chápat nynější čl. 64 odst. 1 SFEU v tom smyslu, že umožňuje, aby Spolková republika Německo uplatňovala vnitrostátní právní úpravu a ustanovení smluv o zamezení dvojího zdanění, které se od 31. prosince 1993 obsahově v podstatě nezměnily a tím trvale vyloučila započtení kanadské korporační daně oproti dividendám, které jsou v Německu osvobozeny od daně?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice
di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní
řízení proti Xiamie Zhu a další**

(Věc C-51/12)

(2012/C 98/32)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di Pace di Revere

Účastníci původního řízení

Xiamie Zhu, Guo Huo Xia, Xie Fmr Ye, Jian Hui Luo, Ua Zh Th

Předběžné otázky

- 1) Brání články 2, 4, 6, 7, 8 směrnice 2008/115/ES⁽¹⁾, vzhledem k zásadě loajální spolupráce a užitečného účinku směrnic, možnosti, aby státnímu příslušníkovi třetí země, který se neoprávněně zdržuje v členském státě, byl ještě předtím, než porušil příkaz k vyhoštění vydaný správním orgánem, uložen peněžitý trest, který lze jako trestní sankci nahradit trestem domácího vězení, pouze na základě neoprávněného vstupu a pobytu?
- 2) Brání články 2, 15 a 16 směrnice 2008/115/ES, vzhledem k zásadě loajální spolupráce a užitečného účinku směrnic, možnosti, aby členský stát po přijetí směrnice přijal právní předpis, který stanoví, že státní příslušník třetí země, který se neoprávněně zdržuje v členském státě, se potrestá peněžitým trestem, který lze nahradit okamžitě vykonatelným vyhoštěním jako trestnou sankcí, aniž by byl dodržen postup a aby byla respektována cizincova práva stanovená ve směrnici?
- 3) Brání zásada loajální spolupráce zakotvená v článku 4 odst. 3 SEU vnitrostátnímu ustanovení, které bylo přijato v průběhu lhůty k provedení směrnice s cílem obejít či v každém případě omezit rozsah působnosti směrnice a jaká opatření má soud přijmout v případě, že se prokáže existence takového cíle?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní řízení proti Ionovi Beregovoi

(Věc C-52/12)

(2012/C 98/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di Pace di Revere

Účastník původního trestního řízení

Ion Beregovoi

Předběžné otázky

- 1) Brání s ohledem na zásady loajální spolupráce a užitečného účinku směrnic články 2, 4, 6, 7, 8, směrnice 2008/115/ES⁽¹⁾ tomu, aby státnímu příslušníkovi třetího státu, jehož pobyt na území členského státu je neoprávněný, byl uložen pouze na základě jeho neoprávněného vstupu a pobytu peněžitý trest, který je jako trestněprávní sankce nahrazen domácím vězením, ještě předtím, než nedodržel rozhodnutí o vyhoštění vydané správním orgánem?

- 2) Brání s ohledem na zásady loajální spolupráce a užitečného účinku články 2, 15 a 16 směrnice 2008/115/ES tomu, aby následně po vydání směrnice, členský stát přijal právní předpis, který stanoví, že státnímu příslušníkovi třetí země, jehož pobyt na území členského státu je neoprávněný, bude uložen peněžitý trest, který je nahrazen okamžitým vyhoštěním vykonatelným jako trestněprávní sankce, aniž by byl dodržen postup a práva cizince stanovená směrnicí?
- 3) Brání zásada loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU vnitrostátnímu právnímu předpisu přijatému v době lhůty pro provedení směrnice s cílem obejít nebo v každém případě omezit oblast působnosti této směrnice, a jaká opatření má soud přijmout v případě, že zjistí existenci takového cíle?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní řízení proti Hai Feng Sun

(Věc C-53/12)

(2012/C 98/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di Pace di Revere

Účastník původního trestního řízení

Hai Feng Sun

Předběžné otázky

- 1) Brání s ohledem na zásady loajální spolupráce a užitečného účinku směrnic články 2, 4, 6, 7, 8, směrnice 2008/115/ES⁽¹⁾ tomu, aby byl státnímu příslušníkovi třetího státu, jehož pobyt na území členského státu je neoprávněný, uložen pouze na základě jeho neoprávněného vstupu a pobytu peněžitý trest, který je jako trestněprávní sankce nahrazen domácím vězením, ještě předtím, než nedodržel rozhodnutí o vyhoštění vydané správním orgánem?
- 2) Brání s ohledem na zásady loajální spolupráce a užitečného účinku směrnic články 2, 15 a 16 směrnice 2008/115/ES tomu, aby následně po vydání směrnice členský stát přijal právní předpis, který stanoví, že se státnímu příslušníkovi třetí země, jehož pobyt na území členského státu je neoprávněný, uloží peněžitý trest, který je nahrazen okamžitým vyhoštěním vykonatelným jako trestněprávní sankce, aniž by byl dodržen postup a práva cizince stanovená směrnicí?

- 3) Brání zásada loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU vnitrostátnímu právnímu předpisu přijatému v době lhůty pro provedení směrnice s cílem obejít nebo v každém případě omezit oblast působnosti této směrnice, a jaká opatření má soud přijmout v případě, že zjistí existenci takového cíle?

(¹) Úř. věst. L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di Pace di Revere (Itálie) dne 2. února 2012 — trestní řízení proti Liung Hong Yang

(Věc C-54/12)

(2012/C 98/35)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di Pace di Revere

Účastník původního trestního řízení

Liung Hong Yang

Předběžné otázky

- 1) Brání články 2, 4, 6, 7, 8 směrnice 2008/115/ES (¹), vzhledem k zásadě loajální spolupráce a užitečného účinku směrnic, možnosti, aby státnímu příslušníkovi třetí země, který se neoprávněně zdržuje v členském státě, byl ještě předtím, než porušil příkaz k vyhoštění vydaný správním orgánem, uložen peněžitý trest, který lze jako trestní sankci nahradit trestem domácího vězení, pouze na základě neoprávněného vstupu a pobytu?
- 2) Brání články 2, 15 a 16 směrnice 2008/115/ES, vzhledem k zásadě loajální spolupráce a užitečného účinku směrnic, možnosti, aby členský stát po přijetí směrnice přijal právní předpis, který stanoví, že státní příslušník třetí země, který se neoprávněně zdržuje v členském státě, se potrestá peněžitým trestem, který lze nahradit okamžitě vykonatelným vyhoštěním jako trestnou sankcí, aniž by byl dodržen postup a aby byla respektována cizincova práva stanovená ve směrnici?
- 3) Brání zásada loajální spolupráce zakotvená v článku 4 odst. 3 SEU vnitrostátnímu ustanovení, které bylo přijato v průběhu lhůty k provedení směrnice s cílem obejít či v každém případě omezit rozsah působnosti směrnice a jaká opatření má soud přijmout v případě, že se prokáže existence takového cíle?

(¹) Úř. věst. L 348, s. 98.

TRIBUNÁL

**Žaloba podaná dne 20. prosince 2011 — Komise v. OHIM–
Ten ewiv (TEN)**

(Věc T-658/11)

(2012/C 98/36)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Berenboom, A. Joachimowicz a M. Isgour, advokáti, J. Samnadda a F. Wilman, zmocněnci)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ten ewiv (Rösrath-Hoffnungstahl, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 11. října 2011 ve věci R 5/2011-4;
- v důsledku toho prohlásil za neplatnou ochrannou známku Společenství č. 6750574 zapsanou dne 5. února 2009 dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem pro třídy 12, 37 a 39; a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „TEN“ v barvách „modré, žluté, černé“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 12, 37 a 39 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6750574

Majitel ochranné známky Společenství: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Účastník řízení navrhující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Účastník řízení navrhující prohlášení neplatnosti odůvodnil svůj návrh absolutními důvody stanovenými v čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) a h) nařízení Rady (ES) č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Napadené rozhodnutí porušuje čl. 7 odst. 1 písm. h) nařízení Rady č. 207/2009⁽¹⁾ ve spojení s čl. 6 ter odst. 1 Pařížské úmluvy, v rozsahu, v němž byla ochranná známka Společenství („CTM“) zapsána, třebaže se na její zápis vztahuje zákaz stanovený v těchto ustanoveních. Napadené rozhodnutí porušuje též čl. 7 odst. 1 písm. g), jelikož takovýto

zápis by klamal veřejnost navozením dojmu, že výrobky a služby, pro něž je tato CTM zapsána, jsou schváleny nebo doporučovány Evropskou unií nebo některým z jejích orgánů.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

**Žaloba podaná dne 17. ledna 2012 — MAF v. Evropský
orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní
pojištění**

(Věc T-23/12)

(2012/C 98/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mutuelle des Architectes Français assurances (MAF) (Paříž, Francie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal a D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaný: Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí zveřejňovat na internetových stránkách Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění veškeré informace výlučně v angličtině, včetně veřejných konzultací zahájených ve dnech 7. a 8. listopadu 2011 a 21. prosince 2011;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění ze dne 16. ledna 2012;
- uložil Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, došlo k porušení čl. 8 odst. 1 písm. k) a článku 73 nařízení č. 1094/2010⁽¹⁾, neboť tato ustanovení žalovanému ukládají zveřejňovat informace o svých činnostech na svých internetových stránkách v úředních jazycích Evropské unie (EU). Žalobkyně namítá, že došlo ke zjevně nesprávnému posouzení a k nesprávnému právnímu posouzení, jehož se měl žalovaný dopustit tím, že nezveřejnění předmětných veřejných konzultací v jazyce žalobkyně zdůvodnil mimo jiné z hlediska nákladů, zatímco čl. 73 odst. 3 nařízení č. 1094/2010 stanoví, že překladatelské služby potřebné pro fungování orgánu pro pojišťovnictví zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

2) Druhý žalobní důvod vychází z rozsahu povinnosti zajišťovat zveřejnění v úředních jazycích Evropské unie. Žalobkyně tvrdí, že se tato povinnost vztahuje i na veřejné konzultace zahájené žalovaným, a nikoli pouze na výroční zprávu, pracovní program a obecné pokyny a doporučení žalovaného.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010, ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, s. 48).

Žaloba podaná dne 17. ledna 2012 — 3M Pumps v. OHIM — 3M (3M Pumps)

(Věc T-25/12)

(2012/C 98/38)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: 3M Pumps Srl (Taglio di Po, Itálie) (zástupce: F. Misuraca, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: 3M Company (St. Paul, Spojené státy)

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. října 2011 ve věci R 2406/2010-1;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „3M Pumps“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 7, 16 a 38

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: 3M Company

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „3M“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 7, 16 a 38

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 5 nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. února 2012 — Bateni v. Rada

(Věc T-42/12)

(2012/C 98/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Naser Bateni (Hamburk, Německo) (zástupci: J. Kienzle a M. Schlingmann, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (¹) a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (²);

— uložil Radě náhradu nákladů řízení a konkrétně náklady řízení vzniklé žalobci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení práv žalobce na obhajobu

— Rada porušila práva žalobce na účinnou soudní ochranu a zejména povinnost uvést odůvodnění tím, že neuvedla dostatečné odůvodnění zařazení žalobce do přílohy napadeného rozhodnutí a napadeného nařízení;

— Rada neodpověděla na výslovnou výzvu žalobce, aby uvedla důvody nebo hlediska a předložila odpovídající důvody, které by odůvodňovaly zařazení žalobce do přílohy napadeného rozhodnutí a napadeného nařízení;

— Rada se dopustila porušení práva žalobce na to být vyslechnut tím, že mu neposkytla možnost stanovenou čl. 23 odst. 3 a 4 napadeného rozhodnutí a čl. 36 odst. 3 a 4 napadeného nařízení vyjádřit se k zařazení do sankčních seznamů a mít možnost přezkumu prováděného Radou.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence důvodu pro zařazení žalobce do sankčního seznamu

- důvody uvedené Radou pro zařazení žalobce na sankční seznamy neumožňuje identifikovat právní základ, o který se Rada právě opírá;
- činnost žalobce, která byla vykonávána pouze do března 2008, nemůže odůvodnit jeho zapsání na sankční seznamy v prosinci roku 2011;
- činnost žalobce jakožto ředitele Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH neodůvodňovala jeho zapsání na sankční seznamy zejména proto, že Tribunál Evropské unie zrušil nařízení (EU) č. 961/2010⁽³⁾ v rozsahu, v němž se týkalo společnosti HTTS GmbH;
- pouhá skutečnost, že žalobce byl ředitelem britské společnosti, která byla mezitím zrušena, neumožňuje dospět k závěru, že existoval byt jen jeden z nezbytných důvodů uvedených v čl. 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413/CFSP⁽⁴⁾ nebo čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 pro zapsání žalobce do sankčních seznamů.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základního práva žalobce na respektování vlastnictví

- zapsání žalobce do sankčních seznamů představovalo neodůvodněný zásah do jeho základního práva na vlastnictví, protože žalobce, z důvodu nedostatečného odůvodnění poskytnutého Radou, nemohl vědět, z jakého důvodu byl zařazen na seznam osob dotčených sankcemi;
- zapsání žalobce do sankčních seznamů bylo zjevně nepřiměřené pro dosažení cílů sledovaných rozhodnutím 2010/413/SZBP a nařízením č. 961/2010 a krom toho představuje nepřiměřený zásah do jeho vlastnických práv.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1).

⁽⁴⁾ 2010/413/CFSP: Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

Žaloba podaná dne 27. ledna 2012 — Spojené království v. ECB

(Věc T-45/12)

(2012/C 98/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: K. Beal, barrister, a E. Jenkinson, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

- zrušit prohlášení Evropské centrální banky o standardech zveřejněné dne 18. listopadu 2011 v rozsahu, v němž stanovuje politiku pro umístění zúčtovacích systémů s ústřední smluvní stranou (central counterparty clearing systems, „CCPs“); a
- uložit žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalovaná nemá pravomoc zveřejnit napadený akt, a to buď vůbec nebo bez vyhlášení legislativního aktu, jako je například nařízení vydané Radou, nebo Evropskou centrální bankou („ECB“) samotnou.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadený akt stanoví *de jure* nebo *de facto* podmínku sídla, kterou musí splňovat zúčtovací systémy s ústřední smluvní stranou („CCPs“), které hodlají provádět zúčtovací nebo vypořádací operace v eurech, jejichž denní obchody překročí určitý objem. Napadený akt je v rozporu se všemi, nebo s některými z článků 48, 56 nebo 63 SFEU v rozsahu, v němž:
 - systémy CCP se sídlem v členských státech, které nejsou členy eurozóny, jako je například Spojené království, budou muset přemístit svoje správní a řídicí ústředí do členských států, které jsou členy Eurosystemu. Rovněž budou muset být znovu založeny jako právnické osoby, které uznává vnitrostátní právní řád jiného členského státu;
 - v případě, že tyto systémy CCP nepřemístí své sídlo, jak je to požadováno, bude jim zamezeno v přístupu na finanční trhy členských států Eurosystemu za stejných podmínek, které mají systémy CCP se sídlem na jejich území, nebo jim bude v tomto přístupu zamezeno zcela;

- takovéto systémy CCP, které nejsou rezidenty, nebudou mít nárok na podporu nabízenou ze strany ECB nebo vnitrostátních centrálních bank („NCBs“) Eurosystému za stejných podmínek, nebo na ni nebudou mít nárok vůbec; a
 - v důsledku toho bude možnost těchto systémů CCP nabízet zákazníkům v Unii zúčtovací nebo vypořádací služby v eurech omezena nebo dokonce zcela zakázána.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z rozporu napadeného aktu s články 101 nebo 102 SFEU ve spojení s článkem 106 SFEU a článkem 13 SEU, neboť:
- ve skutečnosti požaduje, aby všechny zúčtovací operace uskutečňované v eurech převyšující určitou hodnotu byly provedeny systémy CCP, které mají sídlo v členském státě eurozóny;
 - národním centrálním bankám eurozóny ukládá, aby systémům CCP, které mají sídlo v členském státě, jež není členem eurozóny, neposkytovaly měnové rezervy v eurech, pokud překročí prahové hodnoty stanovené v uvedeném rozhodnutí.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že požadavek uložený systémům CCP mající své sídlo v členských státech, jež nejsou členy eurozóny, aby změnily svou právní formu a sídlo, je projevem přímé nebo nepřímé diskriminace na základě státní příslušnosti. Je rovněž v rozporu s obecnou unijní zásadou rovnosti, neboť systémy CCP se sídlem v jiném členském státě jsou bez jakéhokoli objektivního důvodu vystaveny rozdílnému zacházení.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z rozporu napadeného aktu se všemi nebo některými z článků II, XI, XVI a XVII Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS).
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z toho, že bez ohledu na důkazní břemeno ohledně prokázání neexistence odůvodnění takového omezení veřejným zájmem (břemeno spočívá na ECB, aby mohla, pokud se tak rozhodne, uplatnit ve svém případě výjimku). Spojené království tvrdí, že jakákoli ochrana veřejného zájmu, na který poukázala ECB, není slučitelná s požadavkem proporcionality, neboť existují méně omezující prostředky zabezpečení kontroly finančních institucí se sídlem v Unii, ale mimo eurozónu.

Žaloba podaná dne 1. února 2012 — Chrysamed Vertrieb v. OHIM — Chrysal International (Chrysamed)

(Věc T-46/12)

(2012/C 98/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Rakousko)
(zástupce: T. Schneider, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Chrysal International BV (Naarden, Nizozemsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě a zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 22. listopadu 2011 ke spisové značce R 0064/2011-1 a zamítl námitky proti přihlášce ochranné známky Společensví;
- uložil OHIM, popř. kvalifikované další účastnici řízení, náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společensví: žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společensví: slovní ochranná známka „Chrysamed“ pro výrobky zařazené do třídy 5 (příhláška č. 6 387 071)

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Chrysal International B.V.

Namítaná ochranná známka nebo označení: mezinárodní slovní ochranná známka „CHRYSA“ pro výrobky zařazené do tříd 1, 5 a 31 (ochranná známka č. 645 337), mezinárodní slovní ochranná známka „CHRYSA“ pro výrobky zařazené do třídy 1 (ochranná známka č. 144 634), jakož i mezinárodní obrazová ochranná známka „CHRYSA“ pro výrobky zařazené do tříd 1, 3, 5 a 31 (ochranná známka č. 877 785).

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 6. února 2012 — Western Digital a Western Digital Ireland v. Komise**(Věc T-60/12)**

(2012/C 98/42)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Western Digital Corp. (Dover, Delaware, Spojené státy) a Western Digital Ireland, Ltd (Grand Cayman, Kajmanské ostrovy) (zástupci: F. González Díaz, advokát, R. Patel, solicitor a P. Stuart, barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované, aby předložila dotazníky, které posílala třetím stranám během první a druhé fáze svého vyšetřování týkajícího se navrhovaného nabytí výroby pevného disku společností Samsung Electronics Co. Ltd. společností Seagate;
- uložil žalované, aby poskytla přístup ke spisu před a po oznámení transakce Seagate/Samsung, zejména včetně přístupu k nedůvěrným zněním jakékoli korespondence a záznamů kontaktů mezi společnostmi Seagate, Samsung a Komisí až do dne oznámení, a k jakýmkoli interním informacím předaným v rámci Komise v obou případech — Seagate/Samsung a Western Digital Ireland/Viviti Technologies — týkajícím se přednosti těchto dvou transakcí;
- zrušil články 2 a 3 rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. listopadu 2011 ve věci COMP/M.6203 — Western Digital Ireland/Viviti Technologies, které se týkají řízení podle nařízení Rady ES č. 139/2004 ⁽¹⁾ a, je-li to nezbytné, článek 1 tohoto rozhodnutí; a
- uložil žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je nesprávné z důvodu přijetí nebo uplatnění takzvaného „pravidla přednosti“, neboť:
 - Komise neměla pravomoc přijmout pravidlo přednosti založené na datu oznámení spojení;
 - pravidlo přednosti je nezákonné a porušuje obecné zásady spravedlnosti a řádné správy;
 - Komise porušila legitimní očekávání žalobkyň, že spojení bude posouzeno jako spojení „z 5 na 4“;

— Komise tím, že podávala nepřiměřené žádosti o informace v období před oznámením, v rozporu se zásadami řádné správy, spravedlnosti a nediskriminace, žalobkyním skutečně znemožnila být spojením, které bylo oznámeno jako první.

- 2) Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je nesprávné z důvodu, že žalobkyním byla odňata možnost uplatňovat jejich právo na obhajobu, neboť:

— žalobkyním nebyla dána možnost vyvrátit argumenty, tvrzení a domněnky, které jsou součástí napadeného rozhodnutí, ale nebyly součástí sdělení o námitkách;

— žalobkyně neměly možnost analyzovat relevantní údaje a informace dostupné Komisi.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná se v napadeném rozhodnutí dopustila nesprávného právního posouzení a vycházela z důkazů, které jsou po skutkové stránce nepřesné, nespolehlivé a nezpůsobilé odůvodnit závěry, které z nich byly vyvozeny, a které vycházejí z nesprávného právního posouzení.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí porušuje základní zásady práva EU, neboť ukládá nepřiměřená nápravná opatření.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40).

Žaloba podaná dne 6. února 2012 — ABC-One v. OHIM (SLIM BELLY)**(Věc T-61/12)**

(2012/C 98/43)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Rakousko) (zástupkyně: S. Merz, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. listopadu 2011 ve věci R-1077/2011-1 o přihlášce slovního označení „SLIM BELLY“ jako ochranné známky Společenství;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „SLIM BELLY“ (příhláška č. 8 576 811) pro výrobky a služby zařazené do tříd 28, 41 a 44.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009, protože přihlášená ochranná známka má rozlišovací způsobilost a pro výrobky a služby, které jsou předmětem řízení, není popisná.

Žaloba podaná dne 13. února 2012 — Oil Turbo Compressor v. Rada

(Věc T-63/12)

(2012/C 98/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Teherán, Írán) (zástupce: K. Kleinschmidt, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Rady 2001/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— přijmout organizační procesní opatření podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu, kterým bude žalované uloženo předložit veškeré podklady v souvislosti s napadeným rozhodnutím v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně v podstatě následující žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: zjevně nesprávné posouzení skutečností, na kterých se zakládá rozhodnutí

Žalobkyně na tomto místě uvádí, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávných skutečností. Platí to zejména pro domněnku žalované uvedenou v příloze I bodě 48 napadeného rozhodnutí, že žalobkyně je přidružena k Sakhte Turbopomp va Kompressor (SATAK) (také známé jako Turbo Compressor Manufacturer, TCMFG), uvedené na seznamu EU. Žalobkyně se přímo ani nepřímo prostřednictvím jiného podniku nepodílí na financování íránských jaderných činností potenciálně ohrožujících nešíření nebo vedoucích k vývoji nosičů jaderných zbraní nebo jiných systémů zbraní. Neexistují tudíž žádné skutečnosti, které odůvodňují rozhodnutí žalované a s tím související zásah do základních práv zaručených žalobkyni Listinou základních práv Evropské unie (listina základních práv).

Žalobkyně se v této souvislosti dovolává zásahu do svobody podnikání zaručené v článku 16 listiny základních práv a do práva užívat a nakládat v rámci Unie se zákonně nabytým majetkem, zaručeného v článku 17 listiny základních práv, jakož i zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace, zakotvených v článku 20 a článku 21 listiny základních práv.

2) Druhý žalobní důvod: porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces a účinnou právní ochranu

Žalobkyně na tomto místě vytýká, že odůvodnění uvedené v příloze I bodě 48 napadeného rozhodnutí je obecné a nemůže samo o sobě ospravedlnit masivní zásah do základních práv. Žalovaná nepojmenovává skutečnosti, které má údajně k dispozici, ani údajné důkazy. Žalobkyni samotné nejsou známy žádné skutečnosti nebo důkazy, které odůvodňují napadené rozhodnutí.

3) Třetí žalobní důvod: porušení zásady proporcionality, která je vlastní právnímu státu

Podle názoru žalobkyně porušuje napadené rozhodnutí navíc zásadu proporcionality, neboť uvedení žalobkyně v příloze II rozhodnutí 2001/783/SZBP není v pochopitelné souvislosti s cílem rozhodnutí, kterým je zamezení provádění jaderných činností Íránské islámské republiky potenciálně ohrožujících nešíření nebo vedoucích k vývoji nosičů jaderných zbraní. Žalovaná krom toho neprokázala, že vyloučení žalobkyně z účasti na hospodářském styku v Evropské unii je přiměřené a zejména že představuje nejméně omezující prostředek k dosažení takového cíle. Krom toho žalobkyně vytýká, že nedošlo ani ke zvážení masivního zásahu do základních práv vůči cíli údajně sledovanému žalovanou.

4) Čtvrtý žalobní důvod: Porušení práva být vyslechnut

V této souvislosti je uplatňováno, že žalovaná neuvedla dostatečné důvody pro uvedení žalobkyně na seznam v příloze II rozhodnutí 2001/783/SZBP. Tím žalovaná porušila povinnost, která je vlastní právnímu státu, vysvětlit žalobkyni údajně ospravedlňující, skutečné a jednotlivé důvody. Napadené rozhodnutí nebylo žalobkyni doručeno a ani se nekonalo slyšení. Žádosti žalobkyně o umožnění nahlédnutí do spisu v dotyčné věci nebylo dosud vyhověno.

(¹) Rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71).

Žaloba podaná dne 15. února 2012 — Henkel a Henkel France v. Komise**(Věc T-64/12)**

(2012/C 98/45)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Německo) a Henkel France (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupci: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet a E. Paroche, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. prosince 2011 ve věci „COMP/39.579 — Consumer Detergents“, jímž žalovaná zamítla žádost žalobkyně o poskytnutí dokumentů předložených ve věci COMP/39579 francouzské *Autorité de la Concurrence* ohledně její věci 09/0007F týkající se francouzského odvětví detergentů;
- uložit žalované, aby žalobkyním povolila dovolávat se vyžádaných dokumentů v řízení před Cour d'appel de Paris, v němž žalobkyně napadají rozhodnutí francouzské *Autorité de la Concurrence* ze dne 8. prosince 2011 (nebo v řízení před *Autorité de la Concurrence*, pokud by se tento orgán rozhodl obnovit své řízení);
- uložit žalované náhradu nákladů žalobkyň vynaložených v souvislosti s touto věcí; a
- přijmout jakákoli další opatření, jež považuje Tribunál za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádějí žalobkyně jediný žalobní důvod, podle něhož žalovaná protiprávně zamítla žádost žalobkyň o předložení požadovaných dokumentů nebo povolit, aby žalobkyně požadované dokumenty použily ve francouzském řízení, čímž porušila základní práva žalobkyň na obhajobu, jakož i své povinnosti podle čl. 4 odst. 3 SFEU.

Tribunál

2012/C 98/36	Věc T-658/11: Žaloba podaná dne 20. prosince 2011 — Komise v. OHIM– Ten ewiv (TEN) 22
2012/C 98/37	Věc T-23/12: Žaloba podaná dne 17. ledna 2012 — MAF v. Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění 22
2012/C 98/38	Věc T-25/12: Žaloba podaná dne 17. ledna 2012 — 3M Pumps v. OHIM — 3M (3M Pumps) 23
2012/C 98/39	Věc T-42/12: Žaloba podaná dne 1. února 2012 — Bateni v. Rada 23
2012/C 98/40	Věc T-45/12: Žaloba podaná dne 27. ledna 2012 — Spojené království v. ECB 24
2012/C 98/41	Věc T-46/12: Žaloba podaná dne 1. února 2012 — Chrysamed Vertrieb v. OHIM — Chrysal International (Chrysamed) 25
2012/C 98/42	Věc T-60/12: Žaloba podaná dne 6. února 2012 — Western Digital a Western Digital Ireland v. Komise 26
2012/C 98/43	Věc T-61/12: Žaloba podaná dne 6. února 2012 — ABC-One v. OHIM (SLIM BELLY) 26
2012/C 98/44	Věc T-63/12: Žaloba podaná dne 13. února 2012 — Oil Turbo Compressor v. Rada 27
2012/C 98/45	Věc T-64/12: Žaloba podaná dne 15. února 2012 — Henkel a Henkel France v. Komise 28

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

